

[Hanne Budtz.]

Ved de ikke, at både i Italien og i Tyskland sker der fremskridt på familielovgivningens område, selv om det langfra er nok i forhold til vores? Og ved man da ikke, at disse kvindeorganisationer ser hen til, at vi andre kommer med og deltager og påvirker EF ud fra vore synspunkter? Det vil vi være i stand til. Mon de samme kvinder, meget ofte af socialistisk observans, ikke er klar over, at den efter min opfattelse mest fremtrædende forfatter inden for hele kvindesagen, den, der har skabt det måske største værk, er den socialistiske franske forfatter Simone de Beauvoir med sin „Le deuxième sexe“? Når der her i dag er talt om Sullerot-rapporten — og den bruges meget i negativ retning — må man ikke glemme, at det er en rapport, der er bestilt af Kommissionen hos Evelyne Sullerot. Det er rigtigt, at der er mange oplysninger, som vi kan sige er negative, om kvinderne ude i Europa, men fordi det er negativt, behøver det ikke være negativt for danske kvinders indtræden. Tværtimod skulle vi vel nok have så meget mod og mandshjerte — eller kvindehjerte — at vi kunne være med i hele denne diskussion og denne påvirkning, sådan at også vor generation kan stå som en af dem, der var med til at gøre noget godt for kvinder og medsøstre.

Det skulle nødig være sådan, at det var Hamlets ord: „Svaghed, dit navn er kvinde“, der blev stående efter denne EF-diskussion som karakteriserende indstillingen hos kvinderne. Er modstanderne af EF da så skrækslagne for naboskabet, for den kommunikation og det engagement, som de taler så meget om, eller er de så østligt inspirerede, at de af den grund vil lave denne skræk-kampagne?

Nu vil jeg ikke betragte modstandere som fjender, for mange af dem kan jo være modstandere på grund af manglende forståelse for det hele, men et gammelt dansk ord siger: „Forskrækket fjende er snart slagen.“ Det håber vi må vise sig meget snart i løbet af de uger, der er tilbage.

Hvis vi endelig skal ind på kvindernes manglende styrke i organisationerne i dag, som det ærede medlem fru Ritt Bjerregaard var inde på, så er det jo rigtigt, at der kun er 5 kvinder i Det europæiske Parlament, men hvert af partierne her i det høje ting er med

til at bestemme, om der skal komme flere i fremtiden. Og jeg vil da lige gøre opmærksom på, at i 1943 var der her i den danske rigsdag, 25 år efter at kvinderne havde fået valgret, alene 2 kvindelige medlemmer.

Jeg håber altså, at skrækkampagnen kan manes i jorden, og at danske kvinder i dag virkelig vil tænke europæisk fremfor bare på deres egen magelighed.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard: Kun to ting til fru Hanne Budtz: det, jeg talte om i forbindelse med kvindernes stilling, og det, der nu blev trukket frem, har ikke noget at gøre med, om vi er interesseret i kommunikation og naboskab og engagement. Selvfølgelig er vi da det, og der er ikke spor til hinder for, at vi kan have den kommunikation, det naboskab og det engagement, uden at gå ind i fællesmarkedet. Vore forskellige vurderinger kommer formentlig af, at vi er uenige om, hvor vi tror vi hjælper bedst. Fru Hanne Budtz bragte et citat, og jeg er ganske enig i det. Det udtrykte, at vi måske hjælper bedst ved at stå udenfor og ved at vise, at en lang række ting kan lade sig gøre, som vi måske ikke — og dér understreger jeg måske ikke — får mulighed for at vise, hvis vi går ind.

(Kort bemærkning).

Hanne Budtz: Jeg har ikke oplevet under nogen af de møder, jeg har deltaget i, at jeg havde større indflydelse ved at stå uden for døren fremfor at gå ind og tage del i diskussionen under mødet.

Albertsen: For mange af os, der igennem adskillige år har beskæftiget os med den problematik, som vi nu her skal tage stilling til ved anden behandling i folketinget, og været engageret i møder og forhandlinger herom, har det egentlig været lidt deprimerende, at det spørgsmål, som man naturligt nok kunne stille til os rige og velstillede danskere: „Hvad kan vi gøre for Europa, hvad har vi af muligheder for at inspirere og gavne og forbedre og fremme?“, ikke er det spørgsmål, som har præget debatten, og det er ej heller et spørgsmål, der i dag har været fremme i diskussionen her i det høje ting.